

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά είναι η αλτία που δὲν έχουμε αξιόλογη γεοελληνική φιλολογία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ μεταφυσική. Η ψόφια καθαρεύουσα!

ΑΠΑΝΤΗΣΗ διαλέκτική. Δὲ φταίει μόνον η γλώσσα. Τὴν αλτία τοῦ κακοῦ πρέπει νὰ τῇ ζητήσουμε στὴν κοινωνική μας ψυχολογία, η δποία είναι ἀποτέλεσμα κοινωνικῶν συνθηκῶν κι' αὐτή πάλι ἀλληλένδετη μὲ δλόκληρο ἴστορικὸ παρελθόν. ("Ιδ. «τὸ κοινωνικὸ μας ζῆτημα»). Τὰ φιλολογικὰ προϊόντα μποροῦμε ἐν γένει νὰ τὰ χωρίσουμε σὲ τρεῖς κατηγορίες: α) Προϊόντα ζωντανὰ καὶ φυσικὰ βγαλμένα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τους. Σαύτα δρόσουμε τὶς ἰδέες, τὰ συαισθήματα, τὶς προοδευτικὲς τάσεις, ἐν γένει τὴν ἰδεολογία δλόκληρης ἐποχῆς. Αὐτὰ είναι τὰ κατ' ἔξοχὴν ἀγαπητὰ καὶ παιδαγωγικὰ ἔργα στοὺς συγχρόνους, ἀθάνατα δὲ γιὰ τὶς μέλλουσες γενεές, ἐπειδὴ ἔχουν μεγάλη ἴστορικο-ἐκπολιτιστικὴ σημασία καὶ χαρακτηρίζουν δλόκληρη ἐποχή.

β) Τὰ «ἔκτος ἐποχῆς καὶ τόπου» «παγκοσμίου ψυχολογίας» ἔργα που οἱ συγγραφεῖς τους σύμφωνα μὲ τὸ χαρακτῆρα τους καὶ τὸ φιλοσικὸ τους πνεῦμα ὑψώνονται ἀπάνω ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τους προσπαθῶντας νὰ συλλάβουν «τὸ αἰώνιο καὶ διάδοχος τὸν λαοὺς καὶ χρόνους». Τέτοιους τιτᾶνες καλλιτέχνες — φιλοσόφους λίγους ἔχει νὰ μᾶς δείξῃ η παγκόσμια φιλολογία, κανένα Γκαΐτε ή Σαίκσπηρ κ.τ.λ. γ) Τὸ ἀντίθετο τῶν φυσικῶν, ζωντανῶν, ἀθάνατων, τὰ ἀφύσικα, τεχνητὰ καὶ ἐπομένως θυηγενεῖς ἔργα. Είναι τὰ ἔργα που ἀπομιμοῦνται ἄλλες ἐποχές. Τὸ μόνο χαρακτηριστικὸ τους είναι ότι μὲ τὴν ὑπαρξὴ τους ἀποδείχνουν τὴν στασιμότητα, τὴν ἀνωμαλία, ἐν γένει τὴν ἀνικανότητα τῆς ἐποχῆς τους νὰ δημιουργήσῃ ἔργα ζωντανά. Κλασσικὸ παράδει-

γημα τέτοιων προϊόντων είναι δ φευτοκλασσικισμός που συμπίπτει μὲ τὴ στασιμότητα τῆς φεουδαλικῆς ἀπολυταρχίας. Οἱ συγγραφεῖς μὴ μπορῶντας νὰ θίξουν τὴν ἐποχή τους τὸ ριχγαν στὴν ἀπομίμηση περασμένων ἴδεολογιῶν, περασμένων ἐποχῶν. Οἱ Γάλλοι ἀπομιμοῦντο τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνες, οἱ Γερμανοὶ καὶ Ρῶσοι τοὺς Γάλλους κ.λπ. Ἐγγοεῖται δλα τὰ ἔργα αὐτὰ μᾶλους τοὺς δμορφους στίχους εἶτανε θνησιγενή στὴ σύλληψή τους, παγερὰ προϊόντα. Ἀναφορικῶς μὲ τὴν Ἑλλάδα μποροῦμε μὲ δυὸ λόγια νὰ εἰποῦμε: «Ἄν ἔξαιρέσουμε λίγα ζωγτανὰ προϊόντα που γράφηκαν στὶς εἰλικρινεῖς στιγμὲς τῆς ἐπαναστάσεως, σ χ ε δ δ ν δλα τἄλλα είναι ἀπομίμηση περασμένων ἴδεολογιῶν, ἐπομένως ἔργα νεκρὰ στὴ σύλληψή τους». Κι' αὐτὸ δγινε διότι ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἀνατρέφεται καὶ ὑπνωτίζεται μὲ ί δ ε ο λ ο γ ί α περασμένων ἐωοχών, που τὴ νομίζει δική της, τωριγή, ἀν καὶ οἱ κοινωνικὲς συνθῆκες που τὴν ἐγένησαν περάσανε πιά. Κι' αὐτὸ πάλι γίνεται ἀπὸ λόγους ί στορικο-πολιτικούς, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλάδα ἀν καὶ είγαι σήμερα καθαρῶς ἀστικός κράτος, είναι, ἀναγκασμένη ἔξ αἰτίας τῆς ἱστορικῆς της ἔξελιξεως νὰ ὑποστηρίζῃ «τὶς μεγάλες ἀριστοκρατικὲς παραδόσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ τὶς δυὸ μεγάλες φεουδαλικὲς βάσεις: γλώσσα, θρησκεία...» Ετοι γιὰ πατριωτικοὺς λόγους φορτώνονται στὴ ράχη τοῦ ξθηγοῦς παλιὲς ἴδεολογίες μὲ τὶς δποτες ἐνώνεται ἐδῶ καὶ κάμποσο καὶ ἡ εύρωπαικὴ ἴδεολογία, που δὲν είναι καθ' δλα σύμφωνη, κι' δλα αὐτὰ (φευδοκλασσικισμὸς + φευδοβυζαντιγισμὸς+φευδοευρωπαισμὸς) συγχρινόμενα μὲ τὴ σημεριγή «ρωμαιϊκὴ ψυχολογία μας» δίνουν τὴν πρωτοφανή καὶ φοβερὴ ἐκείνη ψυχολογικὴ καὶ πνευματικὴ σύγχυση, ἡ δποτα στρεβλώνει τελείως καὶ διαστρέφει τὸ φυσικὸ αἴσθημα, ὡς

ἀποτέλεσμα δὲ ἔχουμε τὸ ἀδύνατο τὸ δημιουργίας φυσικῆς ἐθνικῆς ἰδεολογίας σύμφωνης μὲ τὶς σημερινὲς κοινωνικὲς συγθῆκες καὶ τὴν ἀστικὴν ὑπόστασην τοῦ ἔθνους. Ἐνδοσφ τὸ κανόγι τοῦ Μεσολογγίου βρούτοντες καὶ δὲ ἐνθουσιασμὸς τῆς ἐπαγαστάσεως εἴται ζωντανός, γεννήθηκαν εἰλικρινά, ζωντανὰ ἔργα, τὰ μόνα ποὺ θὰ μείνουν ἀθάνατα. Κατόπιν μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς «μεγάλης ἴδεας» καὶ τοῦ «ἐξελληνισμοῦ» ἄρχισε γῆ χυριαρχία τοῦ «ψευτοκλασσικισμοῦ» ἀπὸ τὴν μιὰ μερίδα καὶ τοῦ «ψευτοβυζαντινισμοῦ» ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἡ φιλολογία τόρριξε στὸν «ψευτοκλασσικισμὸν» παράγοντας ἔργα φεύγικα, γεχρά στὴ σύλληψή τους: Βεργαδάκης, Ραγκαβῆς χ.ἄ. Ὅστερα ἄρχισε νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ Βυζάντιο καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὴν «ἐθνικὴν ἴστορίαν» προσπαθῶντας νὰ δανειστῇ ἀπὸ τὰ βιβλία ἐνθουσιασμὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει πιὰ στὴ ζωή. Ἐννοεῖται κι' αὐτὰ τὰ ἔργα εἶναι θυησιγενῆ, ἐντελῶς ἀγίκαγα νὰ ἐνθουσιάσουν κανένα, καταδικασμένα σὲ ἀμεσο θάνατο. Λίγοι αἰσθάνθηκαν τὴν φευτιὰ τέτοιας ἔργασίας, περιωρίστηκαν στὴν ἐμπνευση τοῦ χωριοῦ καὶ νησιοῦ κι' ἔτσι διαφυλάξανε τούλαχιστο τὴν εἰλικρίγεια καὶ φυσικότητά τους. Ὅλοι πάλι περιωρίστηκαν στὸν ὑποκειμενικὸ λυρισμὸ ὥς τὴ μόνη διέξοδο ἀπ' τὸ φαῦλο αὐτὸ κύκλο. Ἐγγοεῖται σὲ τέτοια στεγνὴ ἀτμόσφαιρα καὶ δὲ λυρισμὸς ἔφερνε ἀνάλογο μέγεθος καὶ ὅχι σπανίως στοιχεῖα ξένης εύρωπαϊκῆς ἐπιδράσεως. — Μόλις τελευταῖα ἄρχισαν νὰ γίνονται τὰ πρῶτα δειλὰ βήματα κοινωνικῆς κωμωδίας ἀξίας τοῦ ὄνδριας της (Καρκαβίτσας, Καμπύσης χ.τ.λ.).

“Αλλο «φυσικὸ» εἰλικρινὲς προϊόν τῆς ἐποχῆς μας εἶναι γῆ «ρωμαϊκη σάτυρα» τοῦ Σουρῆ, γι' αὐτὸ καὶ συγχεντρώνει τὶς περισσότερες συμπάθειες τοῦ ἔθνους. Αὐτὴ θὰ χρησιμεύσῃ ἀργότερα ώς ἐγδεικτικὸ τῆς ἐποχῆς μας, μὰ τῆς λείπει

καὶ αὐτῆς «τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀθανασίας», διότι τὴν ἐμπνέει
δχι «ἱερὰ ἀγανάκτηση» ἀλλὰ ρωμαϊκὴ ἀδυναμία καὶ ἀστειό-
της χαρακτῆρος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πῶς διγήκε στὴ μέση τὸ ζήτημα τῆς δη-
μοτικῆς καὶ ἐν γένει τῆς γλωσσικῆς μεταρρυθμίσεως;

α') **ΑΠΑΝΤΗΣΗ** μεταφυσική. Αἰτία εἶναι
δὲ Ψυχάρης, Πάλλης καὶ λοιποί. "Αγ δὲν εἴτανε αὐτοί δὲν
θὰ μπῆρχε σήμερα γλωσσικὸ ζήτημα.

β') **ΑΠΑΝΤΗΣΗ** διαλεκτική. Γλωσσικὸ ζήτη-
μα μπῆρχε πάντοτε ἐνόσῳ μπῆρχε διαφορὰ μεταξὺ ἐπίσημης
καὶ λαϊκῆς γλώσσας. "Αγ δὲν παρατηρήθηκε αὐτό, δφείλε-
ται σὲ σοβαρούς κοινωνικούς λόγους. Ἐνόσῳ τὸ ἔθνος περ-
νοῦσε τὸ φεουδαλο-ἀριστοκρατικὸ στάδιο τῆς ἀναπτύξεώς
του (*) δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ κανένας λόγος γιὰ λαϊκὴ γλώσ-

(*) Καὶ τώρα πρέπει νὰ καυτηριαστοῦντες ἀμείλικτα δλα τὰ ἀνώ-
μαλα φαινόμενα καὶ ἀπειράριθμα ἐλαττώματα ποὺ μᾶς φορτώσαντες
στὴ φάχη ἀπὸ τὴ μὰ μεριὰ τὸ «φεουδαλικὸ δουλόπρεπο παρελ-
θὸν» κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη δ ψευτοπατριωτισμὸ μὲ τοὺς δυὸ ἀναπο-
φεύκτους διορυφόρους τους ψευτοχλασσικισμὸ καὶ ψευτοβυζαντιν-
ισμὸ. Γιὰ δὲν ἀληθινὸ καλλιτέχνη παρουσιάζεται ὑλικὸ ἀνεξάντλη-
το, γιατὶ τέτοια σύγχυση, διαφθορὰ καὶ σαπάλα δὲν ἔχει ματαῖδη
δ κόσμος ως τὰ τώρα. Μόνο τὴ γιομάτη ἀντιφάσεις σαθρὴ νεο-
λαία μας μποροῦσε νὰ ἐμπνεύσῃ σειρὰ κοινωνικῶν δραμάτων καὶ
κωμῳδιῶν. 'Αμ' τ' ἀπομεινάρια τοῦ φεουδαλισμοῦ ποὺ προκαλοῦντες
τὴν πάλη τῶν δυὸ γενεῶν καὶ δηλητηριάζοντα τὴ ζωὴ σὲ τόσες
γενναίες νεαρὲς ὑπάρχεις! 'Αμ' τὴ πολυπαινεμένη μας επατριαρ-
χικὴ ἡθικὴ) ποὺ μᾶς βουτᾶ δλους στὸ βόρδιο τῆς ἀκανθαρτώτε-
οης διαφθορᾶς! 'Αμ' τὴ αἰώνια σκλαβιὰ τῆς 'Ελληνίδος; 'Αμ' τὸ
Λαύριο μὲ τοὺς εἶλωτές του! Καὶ μόνον αὐτά; 'Ωκεανὸς θεμάτων,
φτάνει μόνο νὰ μπορεῖ κανένας νὰ τὰ βλέπῃ καὶ νᾶχη τὸ θάρρος
νὰ τὰ θέξῃ. Κ' ἐδῶ χρειάζεται δχι μόνο δυνατὴ ἀνάλυση καὶ αὐ-
τανάλυση, ἀλλὰ καὶ εἰλικρινὴς ἀγάπη στὸν ἀνθρώπο, κοινωνικὸς

σα. Καὶ ἀργότερα, δταν ἀπόχτησε τὸ σημερινό του ἀστικὸ
χαρακτῆρα, οἱ λίγοι ποὺ ὑψώσανε τὴν φωνὴν τους γιὰ τὴν λαϊ-
κὴ γλῶσσα δὲν ἀκούστηκαν (Βηλαρᾶς, Σολωμὸς κ.ἄ.) διότι
τὸ γενικὸ ρεῦμα ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση ζητοῦσε τὴν
ἔξακολούθηση τῶν φεουδαλικῶν παραδόσεων τοῦ Βυζαντίου
(γιὰ λόγους πολιτικούς). Μόνον ἀφοῦ πέρασε πολὺς καιρὸς
κι' ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ ἡ συνείδηση τοῦ λαοῦ γιγάνταν δλοένα
ἀστικώτερη, ἀπὸ τὴν ἄλλη φαινόταν καθαρώτερα τὸ «ἀγε-
δαφικὸ τῶν φεουδαλικῶν παραδόσεων», ὥριμασε πλέον ἐντε-
λῶς ἡ ἀνάγκη γλωσσικῆς μεταρρυθμίσεως. Ἐδὼ ἀναφένη-
καν εὐγλωττοὶ καὶ συστηματικοὶ ἀπολογηταὶ τῆς μητρικῆς
μας γλώσσας: Ψυχάρης, Πάλλης, Εφταλιώτης κ.ἄ. Αὗτοι
εἶναι δχι ἡ αἰτία ποὺ ἔδημιούργησε τὸ «δῆθεν γλωσ-
σικὸ ζήτημα» ἀλλὰ οἱ «εὐγλωττότερον διατυπώσαντες» τὴν
ἀνάγκην γλωσσικῆς μεταρρυθμίσεως, ἡ δποὶ α εἴχε
πιὰ ωριμάση. Θὰ θριαμβεύσῃ δὲ τελείως ἡ δημοτι-
κὴ δταν δλο τὸ ἔθνος πεισθῆ γιὰ τὸν οὐτοπισμὸ τῶν φεουδα-
λικῶν Βυζαντινῶν παραδόσεων καὶ ἡ πραγματικότης δείξει
δχι μόνον πόσον ἀνωφελεῖς ἀλλὰ καὶ πόσον δλέθριες εἶναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία ποὺ ὑπερίσχυσε ἡ κα-
θαρεύουσα;

α') ΑΠΑΝΤΗΣΗ μεταφυσική. Ὁ Κοραῆς
καὶ οἱ λοιποὶ διδάσκαλοι τοῦ γένους. Αὗ-
τοι δείξανε κακὸ δρόμο καὶ τὸ ἔθνος τους ἀκολούθησε.

β') ΑΠΑΝΤΗΣΗ διαλεκτική. Ὅλη ἡ ἐ-

ἐνθουσιασμὸς καὶ πρὸ παντὸς δυνατὸς χαρακτῆρας ποὺ μπορεῖ
νάρθη σὲ διάσταση μὲ τόσο δυνατὲς παραδόσεις καὶ ψέματα. Μό-
λις φανοῦνται τέτοιοι χαρακτῆρες, θὰ βασιλέψουν στὴ φιλολογία
μας λαμπρὲς ἡμέρες καὶ θὰ δημιουργηθῇ φυσική, ζωντανή νεοελ-
ληνικὴ φιλολογία.

στορική έξέλιξη του ξθυνούς υπαγόρευσε και μετά την έπανασταση την έξακολούθηση των βυζαντινών παραδόσεων μὲ τις δυὸς ιστορικές βάσεις: γλωσσα και θρησκεία. 'Ο Κοραής και οι λοιποί «διδάσκαλοι» ως ἐκ τῆς έποχῆς των δὲν μπορούσαν παρὰ γὰρ σκέπτονται δμοια και δισυγείδητα γὰρ παρασυρθοῦνε ἀπὸ τὸ γενικὸ ρεῦμα. Λίγες έκτακτες έξαιρέσεις (Βηλαρᾶς-γλωσσα, Κοραής-θρησκεία) οὖτε καν ἀκούστηκαν ἀπὸ τὸ ξθυγός, δ τελευταῖος μάλιστα καταδιώχτηκε.^{*} Ετοι παθαίνουν δοι «προτρέχοντας τῆς προσχῆς των.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία τῆς σημεριγής ἀνωμάλου καταστάσεως τῆς Ελλάδος;

α') ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ μεταφυσική. 1) 'Ο Τρικούπης, δ Δεληγιάννης και ἐν γένει οι πολιτικοί μας.

2) Η δυναστεία και οι αὐλικοί.
3) Τὸ πολίτευμα.
4) Η γλωσσα και τὸ ἔκπαιδευτικὸ σύστημα.
5) 'Ο διεφθαρμένος τύπος, κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.
6) ΑΠΑΝΤΗΣΗ διαλέκτική. Η σημεριγή Ελλάδα παρουσιάζει τὸ πολυπλοκώτερο ἴσως φαινόμενο τῆς παγκόσμιας ιστορίας. Γιὰ γὰρ τὴν καταλάβουμε καλὰ πρέπει γνωρίζουμε τὸ παρελθόν της, δλη τὴν ιστορία τοῦ Έλ. ξθυνούς, τούλαχιστο ἀπὸ τὴν έποχὴ τοῦ Βυζαντίου. Εδῶ θὰ ίδομε δλη τὴν έξέλιξή του μὲ τις διαλέκτιες περιόδους, και τις ἀπότομες ἀλαγές κλπ. Εδῶ θὰ καταλάβουμε πῶς τὸ φεούδαλικὸ στὴν ἀρχὴ ἐλλ. κράτος κατάντησε στὸν καιρὸ τῆς δουλείας «ἡμιφεούδαλικό», οὔτερα ἀνάπτυξε πλούσια ἀστικὰ στοιχεῖα τὰ δποῖα και μᾶς ἔδωκαν χυρίως τὴν έπανασταση, και κατόπιν τὴν ἀστική Ελλαδα, πῶς διμως μὲ δλες τις κοινωνικές αὐτές ἀλλαγές τὸ ξθυγός γιὰ

λόγους πολιτικούς έννοοῦσε νὰ διαστάξῃ τὶς φεουδαλικὲς ἴ-
στορικὲς παραδόσεις καὶ τὶς παλαιές ιδεολογίες. Πῶς ἀπ’
ὅλα αὐτὰ γεννήθηκε γενικὴ σύγχυση κοινωνικὴ καὶ ιδεολο-
γικὴ πώς ἀποτέλεσμα τῆς συγχύσεως εἶναι: ἡ ἀνεξέλεγκτη
κυριαρχία καὶ οἱ καταχρήσεις τῆς πλουτοκρατίας, τὸ δισύγ-
ταχτο καὶ ἀπαίδευτο τοῦ λαοῦ, ἡ Ἑλλειψη πάλης καὶ ζωῆς,
καὶ τέλος ἡ συγκεχυμένη ψυχολογία καὶ οὐτοπιστικὴ δράση
τοῦ ἀναπτυγμένου κόσμου. Γενικώτερο δὲ ἀποτέλεσμα: δλα
τὰ σημερινὰ κακά. Περισσότερα ἵδ. «τὸ κοινωνικό μας ζῆ-
τημα».

Τὰ παραδείγματα αὐτὰ εἶναι, πιστεύω, ἀρχετὰ νὰ δεί-
ξουν καθαρὰ τὴ διαφορὰ μεταξὺ «τοῦ μεταφυσικοῦ
καὶ διαλεκτικοῦ τρόπου τοῦ ἀυτι-
λαμβάνεσθαι τὰ κοινωνικὰ φαιγόμε-
να». Θὰ καταλάβατε ἐπίσης καὶ τὴ διαφορὰ ποὺ μᾶς χω-
ρίζει. Ἔγὼ εἴμαι καθ’ ὅλοκληραν διαλεκτικός.
Σεῖς, ἀν δὲν ἀπατῶμαι, στὰ περισσότερα τούλαχιστον, με-
ταφυσικόί. («Οπως καὶ δλη ἡ Ἑλλάδα καὶ οἱ περισ-
σότεροι ἀνθρώποι ἐν γένει»). Θὰ καταλαβαίνετε τώρα γιατί
καὶ ἡ τακτικὴ μας πρέπει γάγαι διάφορη. Ότι
χτυπάτε σεῖς, εἶναι γιὰ μένα μόνο ἔνα σύμπτω-
μα, ἔνα μικρὸ μέρος δλοκληροῦ ἱστορικοῦ
οἰκοδομήματος, τὸ δποῖον ἐγὼ θεωρῶ τὴν κεν-
τρικὴν αἰτία καὶ πηγὴν τοῦ κακοῦ.
Ἐγδσφ αὐτὸ στέκεται στερεά, δλα θὰ πᾶνε στραβά καὶ ἀνά-
ποδα καὶ τὸ ἔθνος πολὺ ἀκριβά θὰ πληρώσῃ μιὰ μέρα τὴν
αὐταπάτη καὶ τὸν ὑπνωτισμὸ του. Ή ἀναγέννηση
θάρχισῃ δταν χτυπηθῇ δλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα ἀπ’ δλει
τὶς μεριές μὲ δυνατά, ἀλύπητα χτυπήματα. Τὸ πῶς
δὲ πρέπει νὰ χτυπηθῇ τὸ εἰκοδόμημα, γι’ αὐτὸ θὰ μιλήσου-
με ἄλλη φορά.

CINNOYMAX

卷之三

Digitized by srujanika@gmail.com

卷之三十一
人物志三、孝子列傳 第二十一
1943年 1月

卷之三十一

As a result, we believe that the market will remain flat for the next few years.

© 1990 by the Board of Trustees of the Leland Stanford Junior University.

EXEMPLARIS

1970-1971 學年上學期
數學系學生會宣傳部
編印

www.MATLAB.TUTORIALSPOINT.COM

Journal of the American Society of Plastic Surgeons

100

SPAIN AND THE TIDE

*G. H. Miller, Jr., "Opportunities and Trends in
Highway Engineering."*

卷之三

This was another lesson of practical value, for it showed us again just how we British had got ourselves into this mess, and how we must get ourselves out of it. It was a good and instructive and moving speech, and we all enjoyed hearing him at that time. What you say about the audience was very

Information, das wir die nächsten Jahre erhalten werden, ist derzeit sehr begrenzt. Es ist daher von großer Bedeutung, wenn Unternehmen wie Google und Amazon, die eine entsprechende Anzahl von Nutzern haben, die diese Daten öffentlich machen, um die Forschung zu unterstützen. Ein weiterer wichtiger Schritt wäre, wenn Unternehmen, die über eine entsprechende Anzahl von Nutzern verfügen, die entsprechenden Daten zu teilen, um die Wissenschaftler zu unterstützen. Dies ist jedoch eine schwierige Aufgabe, da es sich um sensible Daten handelt, die nur von wenigen Unternehmen gehandelt werden. Eine weitere Möglichkeit wäre, wenn Unternehmen, die über eine entsprechende Anzahl von Nutzern verfügen, die entsprechenden Daten zu teilen, um die Wissenschaftler zu unterstützen. Dies ist jedoch eine schwierige Aufgabe, da es sich um sensible Daten handelt, die nur von wenigen Unternehmen gehandelt werden.

U. S. GOVERNMENT. — The Committee on Education, which has been in session since January 18, 1893, presented its report on January 22, 1894, and recommended that the bill introduced by Mr. T. C. Tracy, of New York, in the House of Representatives, on January 10, 1893, be passed, and that the same be referred to the Committee on Education.

and now, as we are told, "the whole system
of the world is dissolved and is passing to nothing." The
whole system of the world is dissolved and is passing to nothing. The
whole system of the world is dissolved and is passing to nothing.

"Loy. Nowell. That will be sufficient. And now, before you go, I hope you'll give me a little time to speak with you."

Ο ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΦΥΛΗ ΜΑΣ⁽¹⁾

Άγαπητοί μου φίλοι,

Σᾶς είμαι εύγνωμων διά τὸν τόμον τῶν «Γραμμάτων» που εἶχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ μοῦ στείλετε. Τὸν διάβασα μὲ προσοχὴ καὶ σᾶς εὐχαριστῶ εἰλικρινὰ γιὰ τὴν αἰσθητικὴ ἀπόλαυσι που μοῦ ἐπροξένησαν μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του. Ἐκεῖνο δικαῖος ποὺ μοῦ ἔκανε κακὴ ἐντύπωσι (δὲ σᾶς τὸ κρύβω) εἶνε τὸ πρόγραμμά σας μὲ τὴν ἀρνητική, σκεπτικιστική, καὶ αἰσθητικὴ ἀποκλειστικὰ τάσι του. Θάθελα περισσότερη ζωντάνια καὶ εὐρύτητα ἀπὸ σᾶς ποὺ ἔχετε τὴν εὐγενῆ φιλοδοξία νὰ γίνεται οἱ ἀναγεννητὲς τῆς φυλῆς μας. Μὲ λύπη μου βλέπω δτὶ καὶ σεῖς δὲν μπορέσατε νὰ ξεφύγετε τὴν ἀμείλικτη Μοῖρα τῆς φυλῆς μας, ποὺ δλους τοὺς ὄστατώρα πνευματικοὺς ἔργατας τοῦ τόπου μας τοὺς κατεδίκασε σὲ πλήρη ἀκινησία, σὲ δράση δλότελα ἀρνητική, μακριὰ ἀπὸ τὸν θίο καὶ τὴν πραγματικότητα, μακριὰ ἀπὸ κάθε πραγματικὴ πρόδο ο καὶ ἔξελιξι. Ἀν καὶ μοῦ εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατο νὰ κατέβω σήμερα σὲ πολλὲς κουβέντες, ὄστόσο τὸ ἐπαγαστατημένο μου αἴστημα δὲν μ' ἀφίγει ἀπὸ τοῦ νὰ μὴν σᾶς πῶ μερικὰ λόγια. Καὶ Σεῖς λοιπόν, φίλοι μου, προτιμάτε τὸν ἄγονο καὶ παγερὸ σκεπτικισμό, τὴν αἰσθητικὴ συγχίνησι μονάχα, ἀπὸ τὸ θερμὸ ἀγκάλιασμα τῆς ζωῆς, ἀπὸ ἐνθουσιώδες ἐνδιαφέρο γιὰ δλα τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς γύρω μας πραγματικότητος; Καὶ δλα αὐτὰ γιατί; Διότι κατὰ τὴ γνώμη σας τὰ διάφορα κοινωνικὰ συστήματα, πολιτικὰ προ-

γράμματα καὶ ἐν γένει ἴδεολογίες δὲν ἀντιπροσωπεύουν τὴν
ἀπόλυτη φιλοσοφική ἀλήθεια, δὲν εἶναι τέλεια, ἀλλὰ μόνον σχετικά, μόνον προσωρινά, ὑπηρετοῦντα
πρόσκαιρες κοινωνικές ἀνάγκες. Ζητᾶτε λοιπόν τὸ τέλειον,
τὸ ἀπόλυτα ἀληθιγόν καὶ ἔπειδη δὲν τὸ βρίσκετε — γιατὶ ἐ-
γα τέτοιο πρᾶμα δὲ μπορεῖ βέβαια γὰρ ὑπάρχη — τὸ ρίχνετε
στὸ σκεπτικισμό, στὸν αἰσθητισμό, στὴν διγειρώδη ἀντίληψι
τῆς ζωῆς γιὰ νὰ ἔξασφαλίσετε τουλάχιστον κάποια συγα-
σθηματικὴ συγκίνησι γιὰ τὸν ἑαυτό σας διασκεδάζοντας ἔτσι
τὴν τρομερὴ ἐσωτερικὴ πλῆξι καὶ ἀπαισιοδοξία ποὺ κατα-
τρώγει τὰ σωθικά σας. Θέλετα γὰρ ξέρω ἂν συγαισθάγεσθε
τὴν αἰτία ποὺ σᾶς ἀγαγκάζει γὰρ εἴσθε τέτοιοι, νὰ ἔχετε δη-
λαδὴ τέτοια ἀπαισιοδοξη ψυχικὴ ὑπόσταση καὶ διάθεση. Νὰ
σᾶς τὸ πῶ ἐγώ, φίλοι μου, ἂν δὲν τὸ μαντεύετε μοναχοί σας.
Ρίξτε ἔνα βλέμμα στὴν Εὐρώπη, τὴ μεγάλη αὐτὴ δδηγήτρα
μας σ' δλα — γιατὶ μᾶς ξεπέρασε πολὺ στὴν κοινωνικὴ ἔξέ-
λιξι — καὶ θὰ καταλάβετε μόνοι σας τὸ λόγο. Τί βλέπουμε
ἔκει; Χιλιάδες μορφωμένοι ἀθρωποί, ἀν καὶ γνωρίζουν πολὺ
καλὰ τὸν σκεπτικισμό καὶ τὰ λοιπὰ ἀπαισιοδοξα φιλοσοφι-
κὰ συστήματα, χώνονται ώστεσσο χωρὶς νὰ πολυσκεφθοῦν στὸ
ὑφαίστο τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἐνθουσιάζονται, συγκινοῦν-
ται, παθαίνουν ἀπὸ τὰ διάφορα ζητήματα τῆς ἡμέρας, ζητή-
ματα πρακτικά, οἰκονομικά, κοινωνικά, ἐπιστημονικά κτλ.
Γιατὶ αὐτό; Διδτὶ αὐτοὶ ἔχουνε ἔμφυτο στὸ αἷμα τους τὸν
ἐνθουσιασμό, ποὺ διψᾶ ἔξωτερήκευση καὶ δράση καὶ ποὺ καρ-
μιὰ φιλοσοφία καὶ λογικὴ δὲ μπορεῖ γὰρ τὸν πυλέη ή γὰρ τὸν
συγκρατήσῃ. Ἀπὸ μικρὰ παιδιά οἱ ἀνθρώποι ἔκει βλέπουν
γύρω τους κληγησι, ζωή, πάλη, ἐνθουσιασμό, ἐνδιαφέρο ἀπὸ δ-
λους σὲ δλα, στὴ ζωή, στὴ φύσι, στὴν κοινωνία, στὴν ἐπι-
στήμη κτλ. πρὸ πάντων δὲ στὸν «ἄγθρωπο», ποὺ τὸν θεωροῦν

τὸ μεγαλείτερο «τί μη μά» τῆς ζωῆς, δξειο τῆς μεγαλείτερης προσοχῆς καὶ τοῦ μεγαλείτερου σεβασμοῦ. Τὴν μεταφυσική φιλοσοφία τὴν ἀγαποῦν καὶ ἔχει, τὴν ἀφίγουν δμως γιὰ τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεώς των μέσα στὸ γραφεῖο καὶ ποτὲ δὲν τὴν λαβαίνουν ως βάση τῆς δράσεώς των γιατὶ ἀπλούστατα δὲ συμφωνεῖ μὲ τὴν ζωντανὴ ἴδιοσυγχρασία τους. Καὶ τώρα εὔκολα θὰ καταλάβετε γιατὶ σὲ μᾶς συμβαίνει τὸ ἀντίθετο. Γιατὶ — ἀλλοίμονογ! — εἴμασθε παιδιὰ τῆς ἀνατολῆς ποτισμένοι ως τὸ χόκκαλο μὲ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν mentalité τῆς Ἀσίας. Καὶ τὸ τί θὰ πῃ Ἀσία εἶνε δὰ γνωστὸ μὲ τὸ παραπάνω. Ἔνα ἀπέραντο νεκροταφεῖο, μὲ μιὰ ἀτελεύτητη γένερα καὶ ἡσυχία σὲ δλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, μὲ ἔνα πολιτισμὸν που μόνη του βάση ἔχει τὴν Ὑλη καὶ μόνον τὴν Ὑλη, τὴν θεοποίηση δηλαδὴ τῆς υλικῆς ἐπιτυχίας στὸν διό μὲ δλα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα, καὶ συγάμια τὴν βαθειὰ περιφρόνηση σὲ κάθε πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ ἐκφαγση, που ἐμποδίζει τὴν υλιστικὴ καριέρα τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν ἐμφυτη παγερὴ ἀδιαφορία καὶ σκληρὴ ἀγευλάθεια στὸν ἀνθρώπον, στὸ ἀτομογ που θεωρεῖται χυριολεκτικῶς σκουπίδι ἀμαδὲν κατέχει τὸν υλικὸν πλοῦτο καὶ που ἀσεβέστατα τσαλαπατεῖται ἀπὸ τὸν πρῶτον δυνατὸν καὶ πλούσιο μπαχάλη τὴν ἀγδ. Η ἀτομιστικὴ μικροσυμφερούτολογία σατανικῶς δργιάζει ἐδῶ, ξένη καὶ ἐχθρική σὲ κάθε ἡθική, εὐγενική ἴδεα, σὲ κάθε γενικότερη κοινωνική, ἐθνική καὶ ἀνθρωπιστική ἴδεολογία. Πῶς μποροῦν, σᾶς ἐρωτῶ, μέσα σὲ τέτοια τρομακτικὰ νεκρὴ καὶ ἡσυχη, τρομακτικὰ υλιστικὴ καὶ τρομακτικὰ ἀντι-ἀνθρωπιστικὴ ἀτμόσφαιρα νὰ γεγνηθοῦν παιδιὰ μὲ ζωντανὴ ψυχή, μὲ ἐμφυτο ἐνθουσιασμὸν στὴν γύρω ζωὴ καὶ φύση, καὶ πρὸ πάντων μὲ ἐμφυτο ἐνδιαφέρο καὶ ἀγάπη στὸν «ἄνθρωπο» καὶ τὴν κοινωνικὴ του τύχη;